

2004
Nr10

LEMMIKLOOM:
KASS

RAAMAT: PAULA
MOTLEB VÄLJA

VARBLANE
KOOLIS

TITEGA
SEENEL

MAGUSAD VÄRSID
ONU HEINOST

Poeme pessa raamatut lugema!

Ahoi, rahvas! Hiljuti sain ma sellise kirja.

Tere, kallis Täheke!

Kuidas sul läheb? Minul läheb hästi. Käin ikka samas lasteaias. Järgmisel sügisel lähen kooli. Ootan seda väga, sest koolis ei pea magama. Mulle ei meeldi lasteaias magamine. Igav on, kui und ei tule ja peab vaikselt lebama.

Üks huvitav asi on ka juhtunud. Mäletad seda riiulit, mis seisis akna all ja kus olid Naksitrallide ja Miki-Hiire raamatud? Seda ei ole enam. Ühel päeval, kui lasteaeda tulime, oli seal hoopis ilus roheline diivan. Õpetaja ütles, et Anni ema tõi, sest nad kolisid uude kodusse ja diivan jäi üle. Ja seal on veel padjad ja uus riiul, kus on hästi palju põnevaid raamatuid. Eriti meeldis mulle see, et sain kuulata Pipi Pikksuka plaati ja samal ajal raamatut vaadata. See oli nii põnev, et kõik teised lapsed tahtsid ka kuulata. Järgmisel reedel toome kõik oma lemmikraamatud lasteaeda ja tutvustame teineteisele. Vahel teeme ise teatrit ka. Mina olin hiir ja pidin lugema: „Üksi, üks, öeke.“ Nii palju nalja sai! Pärast panime suure paberi maha ja igaüks sai värvida ühe tähe. Siis panime paberi seinale. Seal on kirjas LUGEMISPESA.

See on nagu pesa küll, kui istud seal diivanil ja vaatad raamatut. Mulle meeldib!!!

Noh, tšauki siis.

Liisa

See oli hästi tore kiri. Mina arvan, et Liisal on lugemispesas lahe olla. Aga kas sinu koolis või lasteaias on juba selline tore lugemiskoht? Kui pole, siis soovitan üheskoos teha. Mul oleks hästi hea meel, kui sa sellisest pesast ka Tähekesele leiaksid. Räägi oma õpetajaga, onju! Ära siis unusta!

TÄHEKE

Jutumull, jutumull

Septembrikuu Tähekesese jutumulli-mängus oli hästi palju osalejaid. Vastuseid tuli pea kõigist Eestimaa nurkadest ja kahte parimat arvajat oli õige raske valida. Seetõttu anname lisaks kahele Madonna raamatule „Jakov ja seitse röövlit“ välja eriauhinna – Hansapanga helkiva kaelapaela. Aitäh kõigile vastajatele!

Võiduvastused

Tüdruk ütleb ranitsale:

„Pea vastu, sõber, meil on mõlemal raske, sina pead õpikuid kandma ja mina õppima!“

Eliis Vana (9 a.),
Põlvamaa

Koolilaps ütleb ranitsale:

„Ma käin korraks ära. Vaata, et sa kaasa ei tule!“

Mari-Liis Tõnismäe (6 a.),
Pärnu

Eriauhind:

„Käed püsti, kohe saad mu teravat mööka tunda!“

Joonas Hint (8 a.),
Tallinn

Uus jutumull

Mida ütleb vanamees koerale, kes vaatab pangaautomaati?

Ootame sinu vastust aadressil

Roosekrantsi 6, 10119 Tallinn

või taheke@perioodika.ee

23. oktoobrini.

Parimad vastajad saavad auhinnaks Tähekesese padja!

Täheke Võtikveres ja Pokumaal

Suve lõpus ja sügise alul oli Tähekesel au olla külaline mitmes Eestimaa paigas. 21. augustil toimus Torma vallas Võtikveres suur raamatuküla pidu. Kohal oli hulk lapsi, toimus Täheke viktoriin ja Tallinna Nukuteatri näitleja Tiina Tõnis luges ette jutte septembrikuu ajakirjast.

9. septembril külastas Täheke Pokumaa luulepäeva Võrumaal. Nii suurt hulka eesti lasteluuletajaid luulet lugemas kohtab harva: kohal olid Leelo Tungal, Heiki Vilep, Lehte Hainsalu, Jaan Kaplinski, Jaanus Vaiksoo, Milvi Panga, Ilmar Trull, Wimberg ja ürituse korraldaja Contra. Toreda päeva aukülaliseks oli loomulikult armastatud kunstnik ja kirjanik Edgar Valter, kes möödunud kuul tähistas oma 75. juubelit. Ilm oli ilus, meel hea, jagati autogramme ja vaadati paika, kuhu tulevikus peaks tulema Puuko maja. Pokumaa kasvab – tasakesi, aga kindlalt.

Lusti lasteaed-alkkooli pokud lähevad luulepäeva avama.

Edgar Valter jagab autogramme

Kemps on juba valmis, vast saab valmis ka ülejäänud Pokumaa.

Fotod: ILONA MARTSON

Laste joonistusi Võtikvere raamatuküla päevalt.

Karoliina (5 a.)

Karola Kaugema (7 a.)

Kõige vahvam hobune!

Kõik lapsed on oodatud osalema joonistusvõistlusel „Kõige vahvam hobune”. Võistlus korraldatakse suure hobu-show puhul, mis toimub Tallinnas Saku Suurhallis 8.-10. oktoobrini.

Osalevaid pilte saab joonistada ka kohapeal. Võitjad kuulutatakse välja 10. oktoobril ning auhinnad on välja pannud maiustusetootja Kalev, Peugeot ja ka hobu-show üks korraldajatest OÜ

IHS. Lisaks paljudele-paljudele hobustele ja ponidele võib ühel päeval näha ka toredaid ja nutikaid koeri.

Joonistusi ootame kuni 8. oktoobrini aadressil Roosikrantsi 6, 10114 Tallinn, Täheke. Joonistustele võiks alla panna ka nime ja telefoninumbri, et võitjad oma kingitused ikka kätte saaksid. Kõik joonistused on võistluste ajal üleväljal ka näitusel Saku Suurhallis.

Tule jututundi

Oktobris algab Tallinnas Apollo raamatumajas laste jututundide uus hooaeg. Igal laupäeval kell 11 on raamatumaja teise korruse kohvik laste päralt. Mõnikord tuleb kohale ka raamatu autor, kunstnik või hoopis mõni tegelane. Pärast teose lugemist ja sellest rääkimist mängitakse ning joonistatakse üheskoos. Kõik jututunnid on tasuta.

- 2. oktoober. „Onu Volgi värsiaabits”.
Lastega kohtub onu Volk ehk Peeter Volkonski ise.
- 9. oktoober. „Piraatkasside laev”.
Lastega kohtub kirjanikuhärra Geronimo Stilton Hiiesaarelt.
- 16. oktoober. „Väike rüütel Rikardo” (Henno Käo).
Lastega joonistab raamatu kunstnik Ülo Pikkov.
- 23. oktoober. „Jakov ja seitse röövlit” (Madonna).
- 30. oktoober. „Sipsik” (Eno Raud).

Varblase kooli

SIIRI LAIDLA

Küllap tead, et lapsed käivad koolis sügisel, talvel ja kevadel. Aga kas sa tead, millal käivad koolis linnud? Suvel. Enne pole nad lihtsalt munast veel kooruda jõudnud. See jutt ongi varblasepoisist Vidrikust, kellega juhtus lindude suvekoolis imelik lugu.

Mida linnud koolis õpivad? Kindlasti arvad, et lendamist. Pole õige: seda kunsti õpetab iga le linnulapsele tema emme. Muidu ei saaks linnupojad ju pesast väljagi lennata ja kooli ei saaks nad siis ammugi minna.

Vidriku koolis peeti kõige tähtsamaks võimlemist ja laulmist. Laulu õpetas kena ja armas ööbik, kes ei pahandanud kunagi, kui iga linnuke oma laulu laulda ja vilet vilistada tahtis. Mõnikord palusid õpilased, et ta ise neile laulaks, ja seda tegi õpetaja ööbik meelsasti. Uskuge, need olid toredad ja mõnusad muusikatunnid.

Aga võimlemine? Siin oli tunniandjaks uhkes hallis kuues, kongus noka ja karmi pilguga vares. Vidrik kartis natuke seda õpetajat, eriti tema valjusid kraaksatusi, kui ta käsklusi andis: „Par-r-r-em pool! Ümber-r-r-pöörd! Mõõda par-r-r-giteed joostes mar-r-r-ss!” Vae ne Vidrik! Nüüd selgus tõsiasi, et ta ei osanud sugugi joosta! Ta proovis ja proovis, kuid asjatult: ta suutis liikuda vaid hüpates. Vares vaatas varblasepoisi viperust pealt, kraaksatas „Var-r-r-blane, vigur-r-r-damine jätta!” ja pani ta nurga seisma. Kas kujutate ette, kui häbi ja paha oli Vidrikul nurgas konutada ja vaadata, kuidas tuvi-, varese- ja isegi kanapojad pargis joosta vudisid, nagu oleks see kõige lihtsam asi!

Äkki pani keegi talle tiiva lohutavalt ümber ja ütles: „Ära noruta! Vaata, mina ei oska ka

joosta – ja mis sellest? See-eest hüppan ma igast vanast varesest palju kiiremini ja kaugemale.” Vidrik piilus kõneleja poole – see oli üks vanema klassi hakk, sõbraliku silma vaate ja rahuliku oleminu sega linn. Hakk jätkas: „Ma hakkan sind treenima, korraldame kiirhüppevõistlused ja vaatame siis, kes võidab ja kes mitte.”

Nüüdsest treenis varblane haki juhendamisel iga päev oma hüppevõimet – ikka siuts! ja hüpe, siuts! ja hüpe. Sellest polnud lugu, et vana vares teda ikka ja jälle nurka pani, sest joosta ei osanud varblane endistviisi. Nüüd olid Vidrikul suur eesmärk ja suur sõber – muu polnud tähtis.

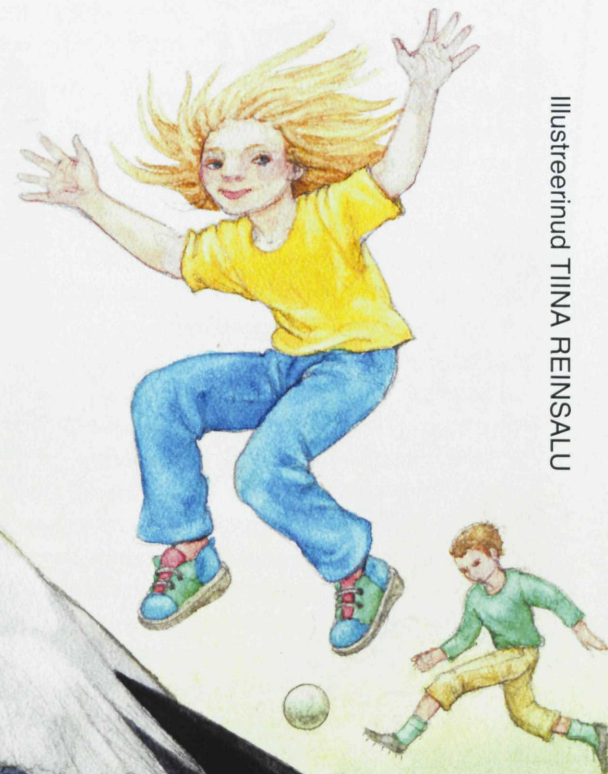
Jõudiski kätte kiirhüppevõitluse päev. Ja mis te arvate, kes tuli esikohale?

Nii on elus ikka: igal linnul oma laul ja igal lapsel oma tugev kül. Kas sina tead, missugused on sinu tugevad küljed? Kas oskad sa hästi joonistada, laulda, jalgpalli mängida, arvutist igasugu tarkusi leida? Püüa oma oskusi arendada ja sinustki võib saada oma ala meister.

Mis sai aga kurjast võimlemisõpetajast varesest? Ta on nüüd

vanaduspuhkusel ja veedab oma päevi turuplatsil asjade korraldajana. Vahest oled teda näinud, ta istub lambiposti otsas ja kamanadab: „Pr-r-r-ouad, pr-r-r-eilid, par-r-r-emal por-r-rgandid, pahemal pr-r-räänikud!”

vanaduspuhkusel ja veedab oma päevi turuplatsil asjade korraldajana. Vahest oled teda näinud, ta istub lambiposti otsas ja kamanadab: „Pr-r-r-ouad, pr-r-r-eilid, par-r-r-emal por-r-rgandid, pahemal pr-r-räänikud!”

Illustreerinud TIINA REINSALU

KRISTIINA KASS

SEENEMETSAS

Emme ostis minu õele Liisale sellise seljakoti, kus laps võib sees istuda. Liisa on alles väike üheaastane ja ei oska veel korralikult kõndida. Sellise lapse võib panna seljakotti, kui metsa müttama minnakse, ütles emme. Sest metsa ei või hästi vankrit viia.

Emme nimelt arvab, et me peame kõik sel sügisel metsa seenele minema. Eelmisel aastal ei saanud ta üldse seenel käia, sest Liisa oli alles pisitilluke. Ja üle-eelmisel sügisel oli Liisa hoopis emme kõhus ja emme ei viitsinud suure kõhuga metsas müttata. Emme ütles, et tema sõrmed kohe sügelevad seen- te järele.

Seenel käimine ongi tegelikult täitsa tore. Mina leian alati palju seeni. Emme ei luba mul selliseid korjata, kus on usse, aga mina korjan ikkagi vähemalt paar ussiseent. Ma kogun seenesse. Need on mu lemmikloomad.

Tänavu võis Liisa minu ja emme ja issiga seenemetsa kaasa tulla. See oligi ta esimene seenelkäik. Emme pani Liisa seljakotti ja issi tõstis selle endale selga. Issi on tugevam kui emme ja tema kandiski Liisat terve tee. Pealegi on issil ka palju lühemad juuksed, mida katkuda.

Ega Liisa eriti issi juukseid katkunudki. Liisa meelest oli palju lõbusam puuksast kinni võtta, nii et issi pidi kogu aeg peatuma ja emmet appi hüüdma. Siis võttis emme Liisa käest oksa lahti. Mina oleksin ka tahtnud seljakotis istuda ja puuksi kiskuda. Issi ütles, et see vast olekski igavesti vahva. Aga ikkagi ei tõstnud ta mind kotti istuma. Niisiis

pidin mina terve tee ise kõndima.

Meil kõigil oli oma seenekorv, välja arvatud Liisal. Mina korjasin puravikke ja riisikaid ja pilvikuid ja neis kõigis oli vähemalt natuke usse. Ma lubasin emmele, et urgitsen kodus kõik ussid välja, nii et ta võib täitsa rahu minu seentest kastet teha.

Natuke mustikaid leidsin ma ka. Issi ütles, et neid ei tohi seenekorvi panna. Ma panin siis need, mida ära ei söönud, taskusse. Liisale pakkusin ka. Liisa suu oli nätsu täis, aga sinna mahtus veel mustikaid kah.

“Liisal on nätsu suus!” ütlesin issile.

“Tohohh? Kust ta nätsu on saanud?” küsis issi.

Mulle meenus, et olin unustanud oma nätsu telefonilauale, kuigi emme käsib sellised asjad alati prügikasti viia.

“Võta see ära!” ütles issi ja kükitas, et ma paremini ulataksin.

Kui ma palusin, tegi Liisa ilusasti suu lahti, aga seal ei olnud enam nätsu, ainult mustikasodi. Mõtlesin, et Liisa on nätsu alla neelanud. Issi meelest oleks see olnud päris paha lugu.

Õnneks märkasissin siis issi peas lillat plõnni. See oli mustikavärvi näts. Minu meelest oli hea, et me nätsu üles leidsime ja Liisa ei olnudki seda alla neelanud. Aga issi ei arvanud nii. Emme pidi nimelt kodus issi juuksed lühemaks lõikama, sest muidu ei saanud ta nätsu peast ära.

Emme viskas kõik minu korjatud seened prügikasti, välja arvatud selle, mis ma salaja oma usside jaoks säästsin. Ma ei ole veel emmele öelnud, et see on minu liblikakasvandus. Emmele kindlasti ei meeldiks, kui minu tuba on ussiliblikaid täis.

Illustreerinud KRISTIINA KASS

JAANUS VAIKSOO

Onu Heino

rõõmus päev

O NU HEINOL KUNAGI POLE PAHA TUJU.
VISKAB VAHEL TIRELI VÕI TEEB KEERUKUJU.

KOHE HOMMIKUL ON HEA,
TÕSTAB RÕÖMSALT PADJALT PEA.

PÄRAST KOHVI VEELGI PAREM,
JÕUAB TÕÖLE PISUT VAREM.

SIIS KUI TEISED SÕOVAD LÕUNAT,
PIISAB TALLE ÜHEST ÕUNAST.

JAKUI SAABUB ÕHTUPOOLIK,
JUBA HEINOL KÄES ON VOOLIK:

KASTAB MURU, KASTAB LILLI,
MÄNGIB VAHELDUSEKS PILLI.

LÄHEB VÄLJAS PIMEDAKS,
HEINOL OTSA LÕPEB JAKS.

JAHEDASSE SÄNGI POEB,
MÕNED LEHEKÜLJED LOEB.

LOEB JA OOTAB, OOTAB, KUNI
TULEB TEMA SÕBER UNI.

UNES HEINOL KUNAGI POLE PAHA TUJU.
VISKAB VAHEL TIRELI VÕI TEEB KEERUKUJU.

Onu Heino

JAANUS VAIKSOO

kummikud

M ÖÖDA MÄTTAID, MULLUST MURU, MUTIMULLAHUNNIKUID
ASTUB ONU HEINO, JALAS UHIUUED KUMMIKUD.
KUMMIKUTES SOOJAD SOKID – SOKID KUDUS TÄDI KAI,
KELLEL KAUNID KULDSED LOKID, SÜDA PÕUES SOE KUI SAI.

HEINO TÕTTAB KAIE JUURDE – ÜLE PÖLLU, HEINAMAA.
KEVADILM TOOB LAULU SUULE: „EI OLE ÜKSI ÜKSKI MAA!”
HEINO LISAB VEELGI SAMMU, TULI TAKUS, JALGES RUTT.
ÄKKI KOMISTAB JA KUKUB – NÄGU MULLAS, SASSIS TUKK.

HUUL ON KATKI, PÕSED KRIIMUD, PÜKSIPÕLVED PORISED.
„OLI SEDA NÜÜD VEEL VAJA!” ONU HEINO TORISEB.
LONKAB TÄDI KAIE JUURDE, ÕNNETU JA KURB ON MEEL.
KES KÜLL SELLIST HÄDAVAREST PEIUIPOISIKS SOOVIB VEEL?

AGA KAIE HAKKAB KAELA: „OH, MU KALLIS HEINOKE!
NÕNDA OLEDKI MUL ARMSAM – NAGU VAIKE POISIKE.”
HEINOL SÄRAMA LÖÖB NÄGU, VISKAB JALAST KUMMIKUD –
NEMAD OLID KÕIGES SÜÜDI JA NEED MUTIHUNNIKUD!
„KUMMIKUID EI OLE TARVIS, PAREM KÕNNIN SOKKIDES.”
HAARAB KAIE KAENLASSE NING ÕHTU MÖÖDUB ROKKIDES.

JAANUS VAIKSOO

Onu Heino

reis Pariisi

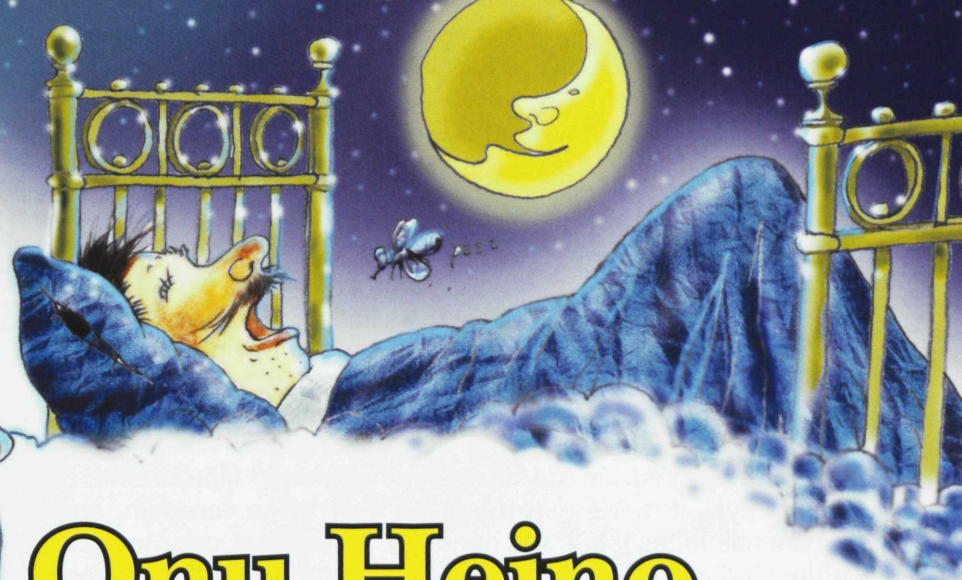
VÄLJAS PUHUS VINGE TUUL.
LOMBID. LÖRTS. MÄRG JA LIBE.
ONU HEINOL PAISTES HUUL,
KÖHA, NOHU, KURK ON KIBE.

VENNIKENE PLIIDIS EES
KEETIS MANNAPUTRU.
NINA TILKUS, SILMAD VEES.
„LÄHEKS LÕUNAMAALE TUTTU?“
MÖTLES ONU HEINO. RUTTU
PAKKIS KOKKU REISIKOTID,
TÕMBAS JALGA PUHTAD SOKID.

„TEELE, TEELE, KUREKESED,“
ÜMISES TA LAULUVIISI.
„UNUSTAME MUREKESED,
SÕIDAME PARIISI!“

HEINO HÜPPAS AUTOSSE
JA SURUS GAASI PÕHJA.
KOMPASS NÄITAS LÕUNASSE,
KUID PUDER KÕRBES PÕHJA.

LÕUNA PÕHI

Onu Heino

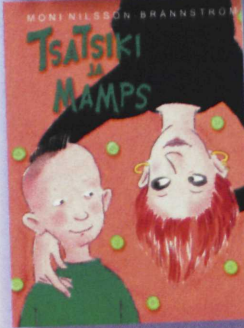
JAANUS VAIKSOO

magus uni

ÜHEL KENAL SUVEÕHTUL TULI HEINOL MAGUS UNI.
NORSKAS NII ET MAJA RAPPUS, NORSKAS KUNI HOMMIKUNI.
KUID HEINO NORSKAS EDASI (SEST UNI OLI MAGUS),
EHKKI NAABER PAHASELT VASTU SEINA TAGUS.
NORSKAMISEL POLNUD LÕPPU, POLNUD OTSA EGA ÄÄRT.
ÜMBERRINGI POLNUD KUULDA ENAM ÜLDSE MINGIT HÄÄLT.
JUSTKUI KÜMME TRAKTORIT PÕRISID PÕLLUL,
ONU HEINOL VÕIMAS HÄÄL NAGU SUUREL TÕLLUL.
NAABRID SEISID UKSE TAGA, KRATSID KÕIK KUKALT –
KUIDAS SAADA HEINO ÜLES, SAKUTADA TUKAST?
AGA TUPPA NAD EI PÄÄSE, UKS ON LUKUS, VÕTIT POLE.
ELU SELLES PÕRGULÄRMIS TUNDUS TROOSTITU JA KOLE.
SIIS KUI RAHVAS KAOTAMAS OLI JUBA LOOTUST,
TULI APPI VÄIKE KÄRBES VASTU KÕIGI OOTUST.
ÕHUAKNAST LENDAS TUPPA, MAANDUS HEINO NINAL,
VEIDI RINGI JALUTAS NAGU LAUALINAL.
PUGES NINAAUGUST SISSE, JALGADEGA KÕDITAS,
ONU HEINO LÄBI UNE ÄKKI ÕLGU VÕDISTAS.
JÄTTIS NORSKAMISE KATKI, TEGI SILMAD LAHTI,
IMESTUNUD PILGUGA ENDA ÜMBER VAHTIS.
AGA NAABRID UKSE TAGA KÄSI PLAKSUTASID,
ÜKSTEIST RÕÖMSALT KALLISTASID, ÕLGU PATSUTASID.
ONU HEINO KARGAS VOODIST, HAKKAS KOHE PRAGAMA:
„MIS TE NÕNDA LÄRMATE! MA TAHAKS PISUT MAGADA!“

Illustreerinud PRIIT REA

Raamat

*TSATSIKI JA MAMPS
*TSATSIKI JA PAPS
*TSATSIKI ISE
Moni Nilsson-
Brännström
Kirjastus Karrup

maal tindikalamehena. Kui tahate teada, kes või mis on tindikalamees, tuleb lugeda raamatuid. Ja siis on tal veel sõjaväelasest ürnrik ja ürnrikul on vinge mootorratas. "Tsatsiki ja mamps" on esimene osa kolme raamatu sarjast. Esimeses raamatus läheb Tsatsiki esimesse klassi ja tal on palju sehkendusi, teises raamatus („Tsatsiki ja paps“) kohtab ta oma tindikalamehest isa ja saab hulga uusi sõpru ning kolmandas ("Tsatsiki ise") teeb sõpradega bändi nimega Möirafraid. Kolmas osa oligi kõige toredam, aga võib-olla sellepärast, et ma olen ise alati bändi teha tahtnud. Küllap ma teen ka.

Hedo Hell Sinijärv (12 a.)

Video

BURATINO TEGUTSEB JÄLLE 2

Osades: Priit Võigemast, Maria Soomets, Karol Kuntsel, Anti Reinthal, Evelin Pang. ETV 2004

Välja on tulnud Buratino ja tema sõprade uus videokassett. Selles videos on nende uued parimad palad, mis on veelgi paremad kui esimese osa lood. Noh, eks sa ise otsusta... Selles videos teevad sõbrad paljusid asju: nad asutavad oma firma, peavad jõule, korraldavad mõttetuste

maailmameistrivõistlused. Buratino kohtub ka ilusa tüdruku Alma-Mariga. Koos käivad nad pargis jalutamas ja Alma-Mari õpetab Buratinole intervjuu tegemist.

Samuti saab videokassetil vaadata ja kuulata Buratino ja tema sõprade laule ning õppida mustkunstitrikke. Kõike seda oled sa juba varem telekast näinud. Või ei ole?

Kaarin Kivirähk
(11 a.)

Perekond rebased

Joonistas: Teet Vaus, Tallinna Kunstigümnaasium

Tee endale RAAMAT!

Kas mäletad, et septembrikuu Täheke juba õpetas raamatut tegema? Päris oma raamatu võid meisterdada ka sellest ajakirjanumbrist. Sul läheb vaja kääre, niiti ja nõela või klammerdajat. Kui õmblemine või klammerdamine endal hästi edeneda ei taha, kutsu appi isa-ema või õpetaja. Edasi tee nii:

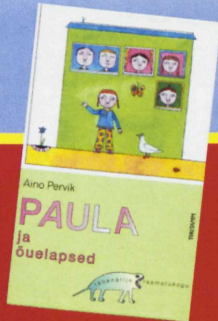
- 1) Võta Täheke keskmised lehed klambritest lahti.
- 2) Lõika raamatu lehed võimalikult sirgelt lahti selleks märgitud joont pidi.
- 3) Voldi raamatu lehed keskelt kokku.
- 4) Keera kaanepilt „näoga“ allapoole.
- 5) Reasta lehed vastavalt märgitud numbritele teineteise peale. Jälgi hoolega, et numbrid sassi ei läheks!
- 6) Õmble mööda murdejoont lehed keskelt omavahel kokku. Ühel pool õmblust peab olema raamatu esikaas, teisel pool lk 8-9.
- 7) Õmblemise asemel võid kasutada klammerdajat.

Nüüd on sul olemas raamat „Paula mõtleb välja“. Soovitan sul lugeda teisigi Paula raamatuid – neid on ilmunud terve sari.

Täheke abiga saad sa aga väikeseid raamatuid veelgi meisterdada. Järgmises ajakirja numbris ilmub uus jutt. Toredat meisterdamist!

TÄHEKE

Paula lugusid kirjutab Aino Pervik. Pildid joonistab neile Aino tütar Piret Raud. „Paula elu“ sarjas on kokku ilmunud 12 raamatut. Need tore-dad lood räägivad esimese klassi tüdrukust Paulast ja tema perest ning sõpradest.

Veel on Aino Pervik kirjuta-nud sellised raamatud nagu „Kunksmoor“, „Sookoll ja sisalik“, „ Kallis härra Q“, „Arabella, mereröövli tütar“ ja „Maailm Sulelise ja Kar-vasega“. Täheke soovitab lugeda neid kõiki!

Pildid joonistas PIRET RAUD

PAULA

AINO PERVIK

MÕTLEB VÄLJA

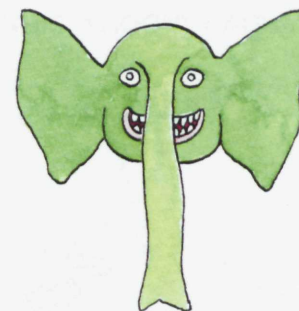
LOSS SEISIS MERE KALDAL. LOS-SIST SAI MÖÖDA MARMORTREPPI MINNA ALLA RANDA.
RAND OLI ÜLENI LIIVANE. RANNAST VÕIS LEIDA VÄRVILISI KIVIKESI

JAMERIKARPE.

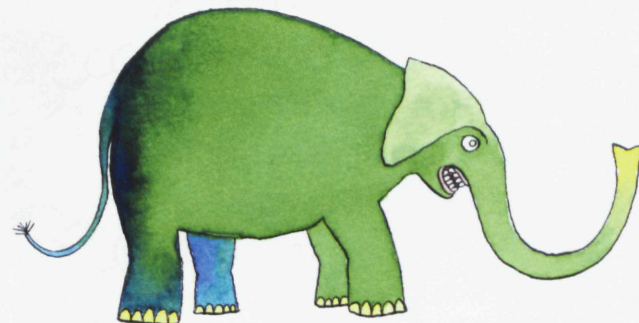

KARPIDES OLID ROOSAD JAVALGED PÄRLID SEES.

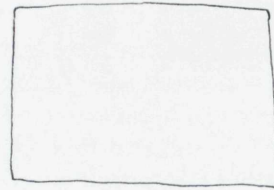

PAULA VAATAS. JAMIDA TA NÄGI? SINIVANT LÄKS NÄOST ROHELISEKS!

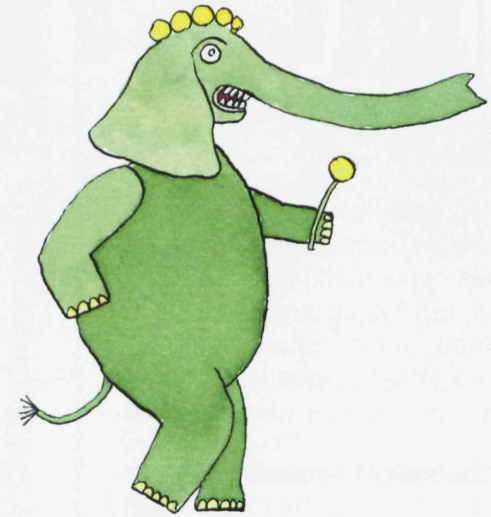
SINIVANT LÄKS PIKKAMISI LONDIST KUNISABAOTSANI ROHELISEKS!

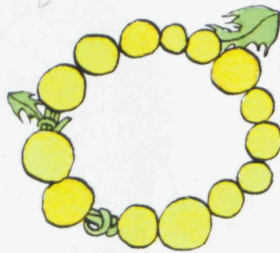
PAUALE MEELDIS ÕUDSELT
IGASUGUSEID JUTTE VÄLJA
MÕELDA.

VÄLJAMÕTLEMISE AJAL TA
HARILIKULT JOONISTAS.

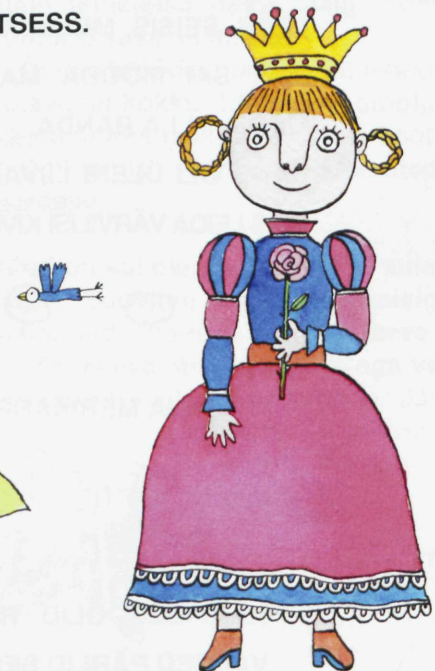
“KAS MA POLE NÜÜD ILUS?” KÜSIS SINIVANT.
SINIVANT OLIGI IMEILUS!
PAULA TEGI SINIVANDILE KA PÄRJA PÄHE.

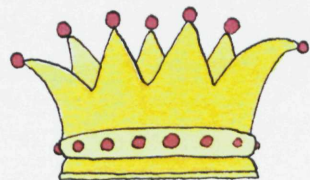
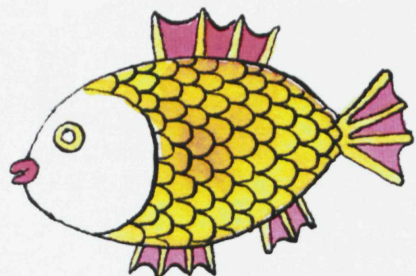
JUTTUDES OLI PAULA PRINTSESS.

PRINTSESS ELAS KÕRGETE
TORNIDEGA LOSSIS.

PAULA HAKKAS ÜHT VÄIKEST KROON KUKKUS VETTE. KALA KALA VAATAMA. PAULA KUM- KROON VAJUS PÕHJA.

MARDUS VEE KOHALE. KORRAGA NI KÄTTE. PAULAL OLID JU NEED TULI KROON PAULAL PEAST ÄRA. PRINTSESSI RIIDED SELJAS.

VESI OLI SELLES KOHAS VÄGA SÜGAV. PAULA EI SAANUD KROONI KÄTTE. PAULAL OLID JU NEED PRINTSESSI RIIDED SELJAS.

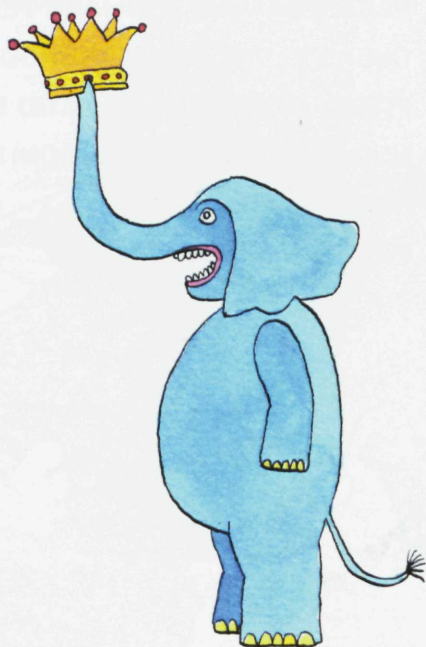
“MUIDUGI,” ÜTLES PRINTSESS, “KOHE TOON.”

PRINTSESS JOOKSIS TREPIST ÜLES PARKI. TA KORJAS SUURE KIMBU VÕILILLI. SIIS JOOKSIS TA RANDA TAGASI. PRINTSESS ANDIS VÕILILLED SINIVANDILE.

TA OLI JU PRINTSESS. JA PRINTSESSIL PEAB KROON PEAS OLEMA – MUIDU EI SAA ARU, ET TA ON PRINTSESS.

ÄKKI NÄGI PAULA, ET VEEST TULEB VÄLJA SUUR LOOM. LOOM OLI HELESININE. LOOMAL OLI LONT NAGU ELEVANDIL. LONDIGA HOIDIS LOOM PAULA KROONI!

LOOM TULI PAULA JUURDE. TA ANDIS KROONI PAULALE TAGASI. PAULAL OLI HIRMUS HEA MEEL.

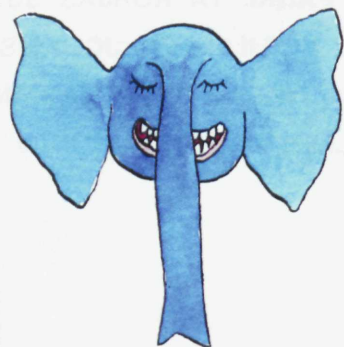
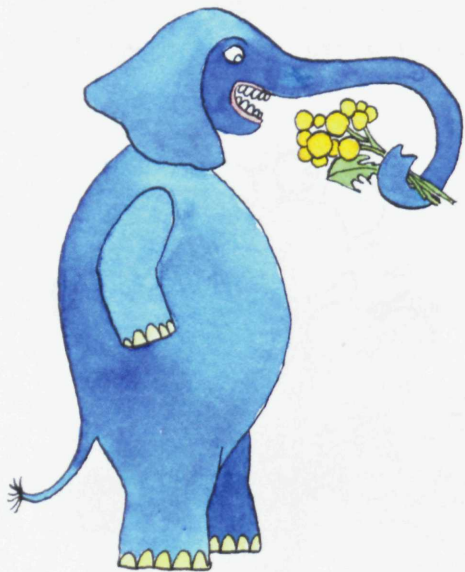
“KES SA OLED?” KÜSIS PAULA LOOMALT.

“MA OLEN SINIVANT,” ÜTLES LOOM. “KES SINA OLED?”

“MA OLEN PRINTSESS KORDEELIA,” VASTAS PRINTSESS. VÄLJAMÕELDUD JUTUS OLI JU PAULAL ILUS PRINTSESSI NIMI. MITTE MÕNI PAULA. “MA OLEN SULLE VÄGA TÄNULIK. KUIDAS MA SU HEATEO EEST TASUDA SAAN?”

SINIVANT TEGI AMPS! JA SÕI VÕILILLED KOHE ÄRA.

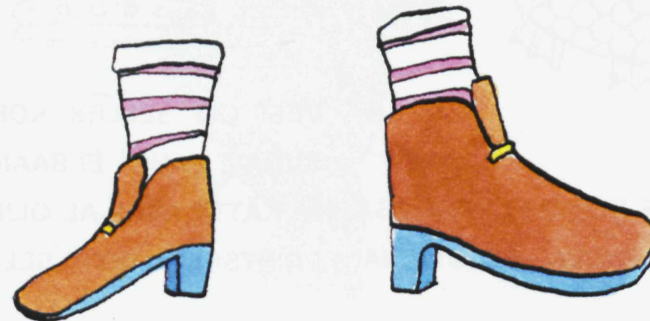

“JUBE MAITSVAD,” OHKAS SINIVANT ÕNNELIKULT. “VAATA NÜÜD MIND!”

ÜHES KOHAS OLII PALJU SUURI KIVE. KIVIDE PEAL OLII MÕNUS ISTUDA JA VAADATA, KUIDAS PÄIKE LOOJA LÄHEB.

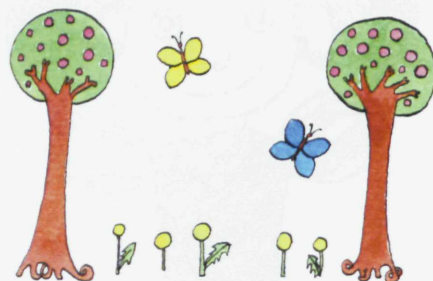
ÜKSKORD ISTUS PAULA JÄLLE ÕHTUL KIVI PEAL. TAL OLID PRINT-

SESSI RIIDED SELJAS JA KROON PEAS. KINGAD JA SOKID OLII PAULA ÄRA VÕTNUD – SIIS SAI PISTA JALAD VETTE.

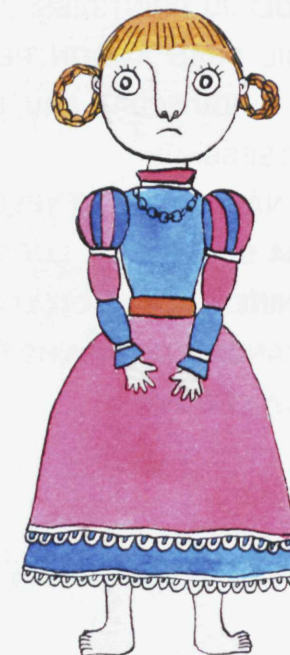
“TEGELIKULT ON MUL ÜKS SOOV KÜLL,” VASTAS SINIVANT. “MA TAHAKSIN KANGESTI NEID KOLLASEID LILLI, MIS SUL LOSSIPARGIS KASVAVAD.”

PAULA SAI ARU, ET SINIVANT IHALDAB VÕILILLI. LOSSIPARGIS ÕITSES MURU SEES TOHUTULT PALJU VÕILILLI.

NEID EI SAANUD MÄRJAKS TEHA. VESI OLEKS KLEIDI ÄRA RIKKUNUD. ÕRNAD PITSID JA SIIDID JA SAMETID EI TOHTINUD LÄBI LIGUNEDA. KROONI EI PAISTNUDKI ENAM.

PAULA OLII TÄIESTI HÄDAS.

MAIGI NOVEK

Šõnakuulmatu tere

LAPS TAHTIS ÖELDA TÄDIDELE TERE. AGA TERE HAKKAS TALLE VASTU. KÄIS LAPSE SUUS RINGI EGA MÖELNUDKI VÄLJA TULLA. ALGUSES KÕDITAS KURGUS, SIIS KLEEPUS SUULAE KÜLGE, LÕPUKS HAKKAS KEELE PEAL LIUGU LASKMA.

LAPSUKE TEGI SUU LAHTI JA ANDIS ŠÕNAKUULMATULE TERELE KEELEGA PÕKSU. SEE HÜPPAS HOOGA ÜLES JA PÜÜDIS HAMMAS-

TEST KINNI HAARATA. NEED AGA OLID HOOLEGA PUHTAKS PESTUD JA SEETÕTTU VÄGA LIBEDAD. TERE SADAS ALLA JA OLEKS PEAAEGU SUUST VÄLJA LENNANUD. VIIMASEL HETKEL SAI VEEL KEELE OTSAST KINNI. SINNA TA LIPENDAMA JÄIGI.

AGA TÄDID ARVASID, ET LAPS EI OSKAGI RÄÄKIDA.

Joonistanud HILLAR METS

NALJAD

★ Mees läheb tsirkusedirektori juurde ennast tööle pakkuma. Too küsib, mida mees teha oskab. Mees ütleb, et ta ei oskavat ise midagi, aga tal on kodus bänd – ahv laulab ja krokodill mängib klaverit. Tsirkusedirektor ei usu. Mees kutsub direktori koju – ongi nii, ahv laulab ja krokodill mängib klaverit.

„Kuidas see võimalik on?“ küsib tsirkusedirektor. Mees selgitab: „Vaadake, see on saladus! Kogu trikk on selles, et see ahv liigutab ainult suud, sest ta ei pea eriti viisi – laulab hoopis see krokodill, kes klaverit mängib!“

★ Korralvur leiab keelatud kohas õngitseja. „Siin on õngitsemine keelatud! Teil tuleb maksta 100 krooni trahvi.“

„Aga ma ei õngitse, tahan ainult oma ussikest ujuma õpetada.“

„Siis on teine asi. Kas ma saaksin ussikest näha?“

„Palun, siin see on.“

„Hea küll. Aga teil tuleb maksta 200 krooni trahvi, sest ussil pole pükse jalas, ja alasti ujumine on meil rangelt keelatud!“

★ Väike tüdruk istub liivakasti äärel, närib midagi ja matsutab seejuures. Tuleb mees ja küsib:

„Mida sa, tüdruk, matsutad?“

„Ei tea... ise roomaš kohale...“

★ Milline mänguasi on lõhkumiskindel?

★ Selline mänguasi, mille abil võib ära lõhkuda kõik ülejäänud mänguasjad!

★ Väga paha poiss kõnnib metsas ringi. Teda märkab hea haldjas. Haldjas teab, et poiss on väga paha, kuid otsustab ta ümber kasvatada.

„Poiss! Ma täidan kaks sinu soovi!“ ütleb hea haldjas

„Ükskõik millist soovi?“ täpsustab paha poiss.

„Jah!“

„No võta siis raudkang ja tao see seal tole puu sisse, aga nii, et keegi maailmas ei suudaks seda välja kangutada!“

„Hea küll! Valmis! Järgmine soov, palun!“

„No nii, ja nüüd tõmba see kang puu seest välja!“

★ Vanaema näitab kolmeaastasele Jukule tänaval uhket autot:

„Vaata, poja, piip-piip sõitis mööda!“

„Mis sa ajad, vanaema, mis piip-piip, see on ju džiiip! Nis-san Patrol 4X!“

★ „Juku, miks su vennake nii kõvasti karjub?“

★ „Teie karjaks ka, kui teil poleks hambaid, juuksed ei kasvaks ning käed ja jalad ei kuulaks sõna! Teie karjaks veel kõvemini!“

Tähekese uue
kodulehekülje
aadress on
taheke.delfi.ee

Tähekese oktoobrikuu Postipaun on pühendatud kassidele. Kass on huvitav loom, kellest on ikka lugusid pajatatud. Meie avaldame Tõrva Gümnaasiumi praeguse IVb klassi õpilaste jutte, luuletusi ja pilte kassidest, mis valmisid sel kevadel toimunud kassinädala käigus. Selle kõrval ilmuvad ka mõned muinaslood Tallinna Sikupilli Keskkooli tüdrukutelt, kes sellel sügisel samuti IV klassi läksid. Toredat lugemist kõigile!

Elis Haavasalu

Kass on kuningas

Kass on kuningas.
Ta on hiirekuningas.
Hiired, hoidke alt,
nahka pista võib teid – krahh!
Sellepärast peate jooksma,
muidu te ei pääse eal.

Peeter Rüütel,
Tõrva Gümnaasium

Kass

Kass püüdis kalu,
koer valvas talu.
Kass kala sai,
koer peremehelt pai.

Tarmo Korela,
Tõrva Gümnaasium

Otu päev

Mina olen kass Otu. Tahaksin sulle pajatada kassi elust ning selleks olen siia kirja pannud mõned read. Ärkan tavaliselt hommikul seitsme paiku. Siis lähen perenaist kiusama. Ma kriibin ja kraabin teda jalast ja natuke varbast. Siis olen kindel, et ta on ärkvel. Seejärel jooksen kähku kööki. Seal ootavad mind piimakruus ja isuäratav toidukauss, mis on täidetud krõbuskite ja värskel kalaga. Mängin tavaliselt naabri Miisuga. Ta on tore! Me näksime üksteist kõrvast ja sabaotsast. Vahepeal käime minu pool kala nõudmas.

Pesen end päevas mitu korda. Küll ma siis läigin! Ma olen nii ilus, et igaüks tahaks mind silitada. Ma ronin Sandra sülele ja hakkan nurru lööma. Ta silitab mind õrnalt ja sinna ma tavaliselt magama jäangi. Kurr!

Sandra Timpann,
Tõrva Gümnaasium

Kui ma oleksin kass

Ma tahaksin olla ainus loom peres, nii et kõik pereliikmed hoolitseksid minu eest. Ja nüüd ma kirjutan oma unistustest, kui ma oleksin kass. Ärkaksin koos teiste pereliikmetega ja ootaksin, millal süüa saab. Kui

on söödud, läheksin ruttu õue. Kõige parem söök oleks kassikonserv, aga kõlbab ka muu toit, mida mulle pakutakse. Siis, kui hommikused tegevused on tehtud, mängiksin lastega. Ma oleksin nii puhas ja pehme karvaga, sest peseaksin ennast neli korda päevas: mõni päev rohkem, mõni päev jälle vähem. Väga mõnus oleks magada perenaise kõrval voodis, pehme voodi peal oleks mul nii mõnus uni.

Kõik need unistused on väga ilusad, aga paraku kõikidel kassidel ei ole nii ilusat elu. Mõned kassid lähevad kodust ära ega tulegi enam tagasi, vaid elavad tänaval prügikastides.

Õnne Laiakask,
Tõrva Gümnaasium

Sander Jaani

Deivi Pabbo

Kuidas kassile hiir maitsema hakkas

Ükskord ammu-ammu elas kass, kellel ei olnud perenaist ega peremeest. Kass oli väga kurb ja näljane. Igal pool siblesid hiired, kuid kass arvas, et hiired talle ei maitse. Mõõdusid päevad, kuigi palju aega polnud ka nädala lõpuni. Siis otsustas kass selle asja ikkagi järele proovida. Kass sai hiire kätte ning pistis hapu näoga suhu. Hiir kõlbas toiduks ideaalselt.

Kass tegi koosoleku. Sinna kogunes päris palju kasse. Kass ütles, et hiired kõlbavad päris hästi toiduks, kuid kõik kahtlesid. Kass tõestas seda, ta pistis hiire suhu. Sellest ajast saati kassid söövadki hiiri.

Helerin Laaniste,
Tallinna Sikupilli Keskkool

Kuidas siga endale rõngassaba sai

Elas kord üks siga, kes oli väga õnnetu, sest tal ei olnud rõngassaba. Ta läks metsa toitu otsima. Metsas kohtas ta kassi, kellel oli ilus kohev saba. Siga küsis: „Kassike, ütle mulle, kust sa nii koheva saba said?“

Kass vastas: „Kui sa näed taevas langevat tähte, siis soovi oma soov ja see täitub.“

Siga tänas kassi hea nõu eest ja jäi ootama langevat tähte, et oma soov täide viia. Sellest ajast ongi sigadel rõngassabad.

Stella-Kadi Sullakatko,
Tallinna Sikupilli Keskkool

Minu kodupaik, Ingrid Sinilaht - 11-aastane, J. Liivi nim. Alatskivi Keskkool

JOONISTAME KODUKANTI

- JOONISTA PILT TEEMAL, MINU KODUKANT EESTIMAA
- KIRJUTA PEALE OMA NIMI, VANUS, KOOL JA KLASS
- PANE PILT ÜMBRIKUSSE JA KIRJUTA ÜMBRIKULE „MINU KODU-EESTIMAA“
- SAADA ÜMBRIK AADRESSIL WEIZENBERGI 20B TALLINN 10150

JA KATSU SELLE KÕIGEGA VALMIS SAADA 8. NOVEMBRIKS. PARIMATELE JOONISTAJATELE ANNAB TELEFONIRAAMAT EESTI ETTEVÕTTED VAHVAD AUHINNAD JA KÕIGE TOREDAM PILT TRÜKITAKSE ÄRA TELEFONIRAAMATUS EESTI ETTEVÕTTED 2005.

Ammuu, hampelmann!

ma ja uudistasid mind sõbralikult. Sellest hetkest meeldivadki lehmad mulle hullupööra ja nüüd ilmuvad nad minu piltidele, vannitoakapi ustele, tooli seljatugedele ja mujalegi minu tegemistesse.

Üleile tegin valmis vineerist lõbusa tasutajuvastase mänguasja, lehm-hampelmanni. Hampelmann on saksakeelne sõna ja tähendab hüpiknukku, mis nõorist tõmmates oma käsi ja jalgu lehvitab. Kas tahad, õpetan sindki hampelmanni tegema? See pole üldse keeruline. Vajad kääre, liimipulka ja umbes meetri jagu tugevat peent nõõri, mis sikutamisele vastu peaks ning millest sõlmed lahti ei libiseks.

Võta tükk pappi või tugevamat paberit, liimi sellele Tähekese lehmätükkidega lehekülg (enne loe õpetus korralikult läbi!) ja lõika tükid välja. Nüüd on kõige tähtsam panna õiged nõõrid õiges järjekorras õigetesse aukudesse. Augud tee terava kääriotsaga ristiga näidatud kohtadesse.

Lehma tegemise õpetus

3. Lõpuks võta pikem nõõrijupp ja ühenda omavahel käte ja jalgade nõõrid. See on kõige keerulisem, sest nõõr ei tohi olla liiga lõtv ega ka liiga pingul. Kui saad sellegi tööga hakkama, seo nõõri otsa ka sabatups. Sellest sikutades peaks lehmake lõbusalt lehvitama.

See ongi lehm, kellest hampelmann tehti.

On sul aga mõni teine lemmikloom, siis meisterda endale selle teise looma moodi hampelmann.

Ah jaa! Et mis lehmad need minu lillepeenras siis seisid? Oleme perega juba mõnda aega mereäärse talu elanikud ja meist mõne kilomeetri kaugusel, täiesti metsa sees elavad vanas talus kaks vanainimest oma koduloomadega. Seal need ilusad loomad mulle külla tulidki.

Kas sina oled näinud lehma? Ma mõtlen, päris elusat ja suurt sarvedega looma, kes meile oma kehas lehmatoidust ja -joogist piima meisterdab. Oled teda näinud kohe hästi lähedalt? On ju armas loom!?!

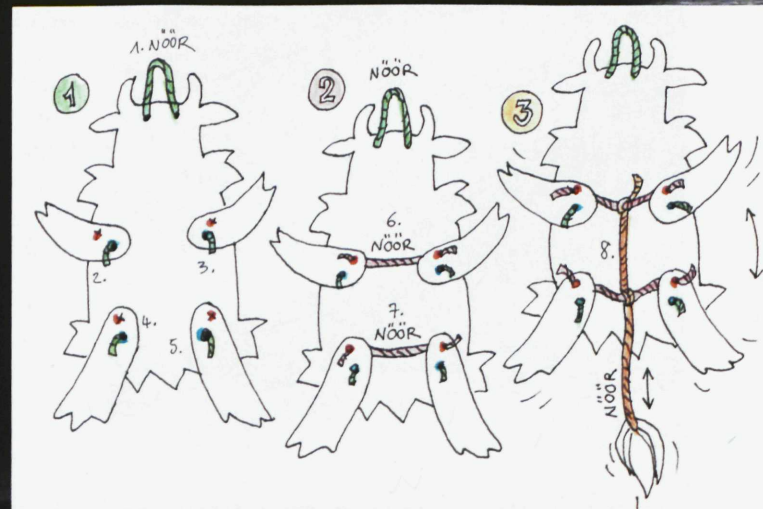
Minuga juhtus hiljuti selline lugu. Ärkasin hommikul. Vaatasin nagu tavaliselt aknast välja, aga täiesti ebatavaliselt vaatasid samal ajal aknast sisse neli tumedat pikkade ripsmetega ääristatud silma. Haarasin lauanurgalt fotoka ja tormasin õue.

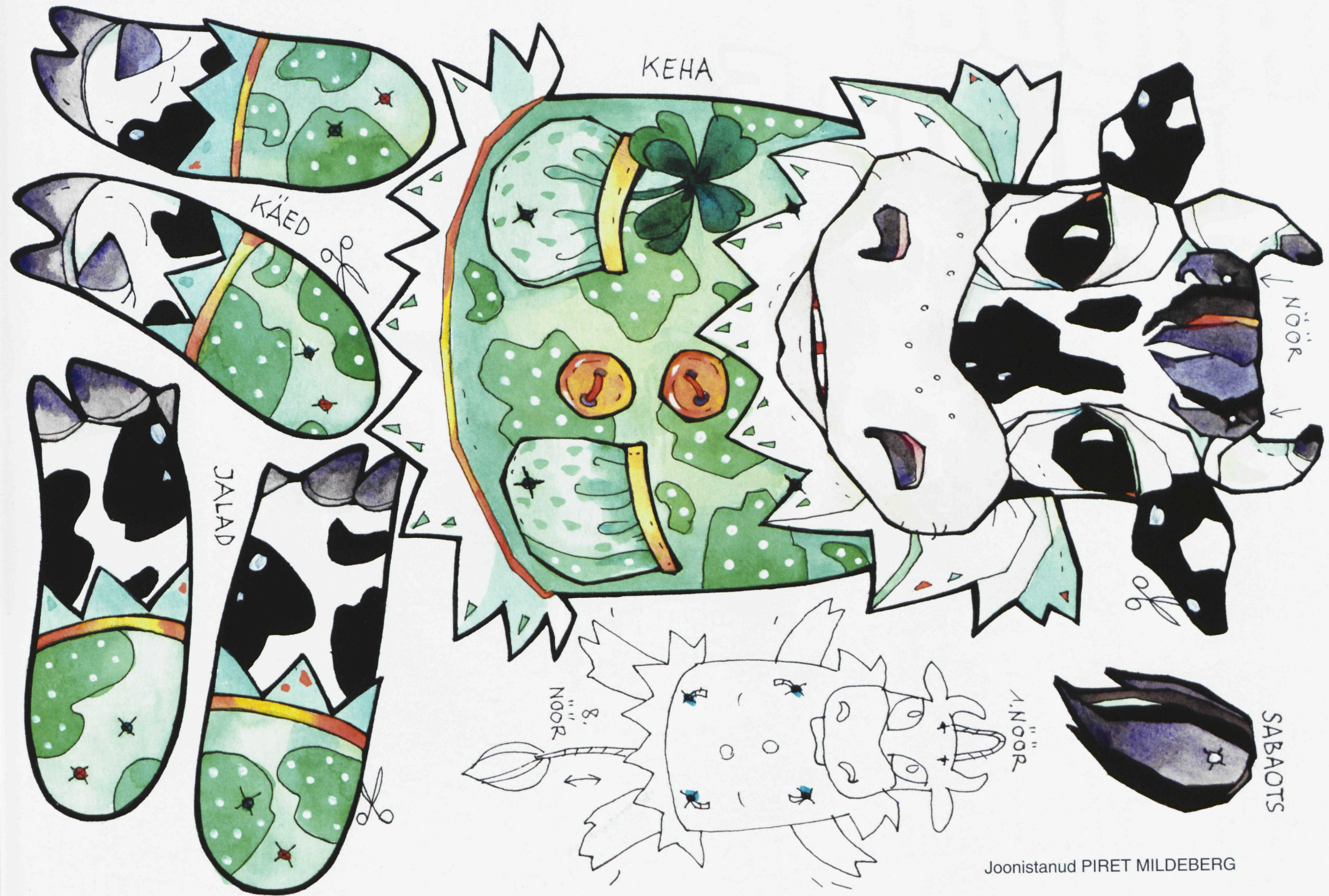
Akna all lillepeenras seisid kaks imeilusat, lumivalget, süsimustade laikudega leh-

1. Sõlmi nõõrijupp aasaks lehma sarvede vahele, siis saad teda seinale või kapinupu külge riputada.

Seejärel kinnita nelja nõõri abil lehma keha külge tema käed ja jalad. Ära tõmba sõlmi veel väga tugevalt kinni, sest pead järgmiste nõõriotstega käte-jalgade otstest läbi mahtuma.

2. Ühenda käsi käega ja jalg jalaga. Seejärel seo esimeste nõõride sõlmed korralikult kinni – et jäsemed ei ripneks, aga et neid siiski vabalt liigutada saaks.

Joonistanud PIRET MILDEBERG

Hubba Bubba 5

180sentti fantastilist maitset ja ägedalt suuri kirsimulle

Alates oktoobrikuust ootab Tähekeste toimetis ka ristsõnade vastuseid. Lahendajate vahel loositakse välja Krossu auhinnad Hansapangalt.

AS Perioodika
lasteajakiri

TÄHEKE

Asutatud jaanuaris 1960.
Ilmub kord kuus.

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6
10119 Tallinn
taheke@perioodika.ee

Peatoimetaja
ILONA MARTSON

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA

Reklaam
ARTUR JURIN

Toimetuse telefon
6463 697

Tähekest saab
tellida
otsekorraldus-
lepinguga

www.tellimine.ee
tel 6662535

**ESIKAANE
JONISTAS
KRISTIINA
REINELLER**

1

2

3

4

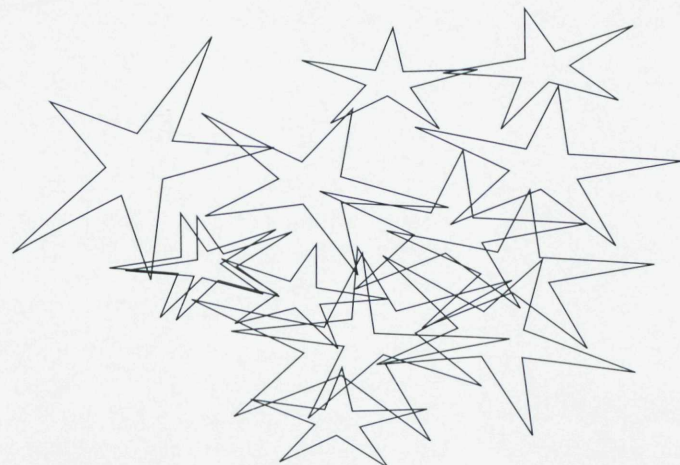
5

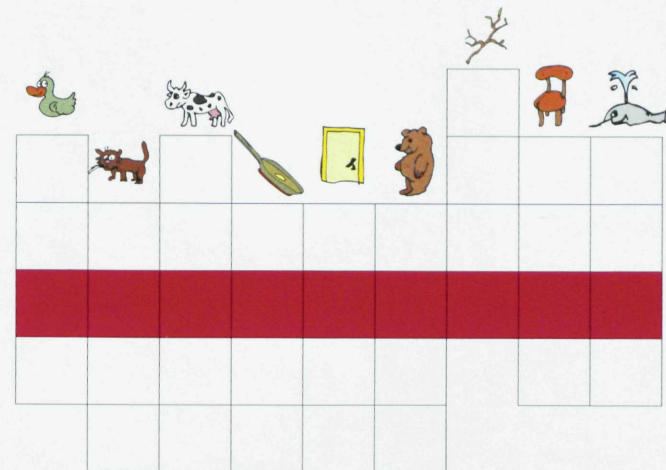
6

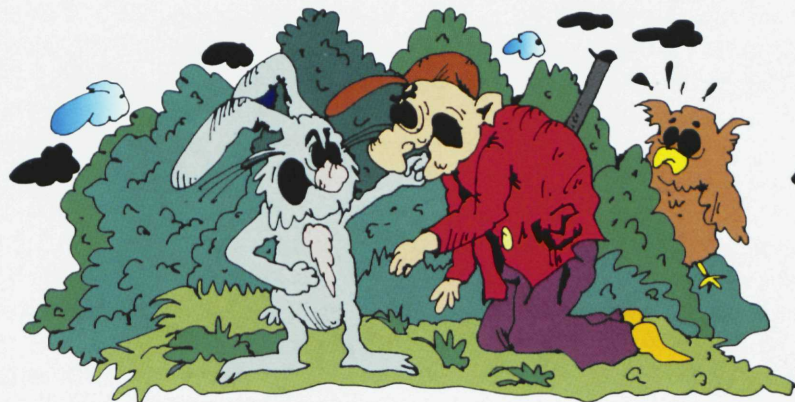
LEIA KASSIKESTE PAARID!

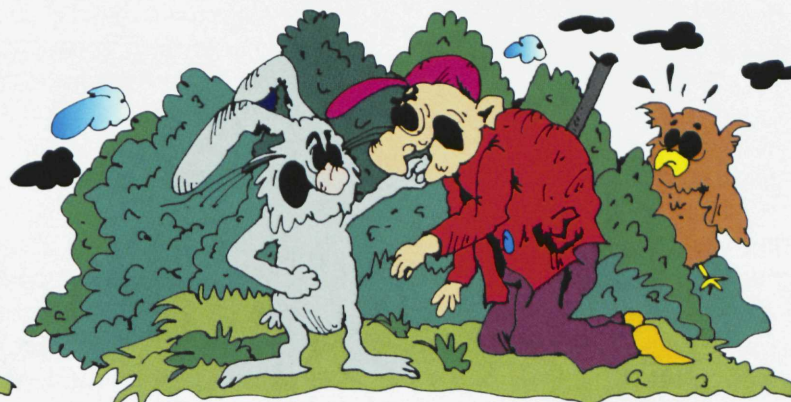
MITU TÄHEKEST ON PILDIL?

LAHENDA KROSSU RISTSÕNA!

MITU ERINEVUST LEIAD?

Joonistanud ARTUR JURIN

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL JA EESTI VABARIIGI KULTUURIMINISTEERIUM

Eelmise ARVA ÄRA vastused
1) Sarnased linnud on 2, 4, 5 ja 6 2) Notsule kuulub vari nr 3 3) Pirnipuu 4) 7 erinevust

ILONA MARTSON

Ilus kass Kiisberg

Fotod: RAIVO TIKMAA

Mõned inimesed arvavad millegipärast, et must kass toob õnnetust. Tallinna Muusikakeskkooli tüdruk, 11-aastane Linda-Anette Suss küll nii ei arva. Nende perekonna kolmeaastane kass Kiisberg on süsimust, vaid rinnal on üks valge mündisuurune laik. Kunaigi, kui Lindat veel olemas ei olnud, oli peres Nuusbergi-nimeline hiirekuningas. Tema järgi sai Kiisberg oma nime.

„Ükskord läksime emaga tuttava sünnipäevale. Koju saabusime hästi hilja, öde tuli valges pidžamas toa uksest välja, süsimust kolmekuune kii-supoeq süles. Öde küsis: te ju ei pahanda, et ma kassi võtsin? Ema oli terve elu olnud loomavõtmise vastu, aga Kiisberg oli ju nii-ii armas!“ kirjeldab muusikute peres kasvav Linda kassi saamislugu.

Loomult on Kiisberg tundlik ja isepäine. „Süles ei taha ta kohe üldse olla, aga samas on nagu koer – saadab meid alati teiselt poolt aeda bussipeatusesse, ja kui koju tuleme, siis ootab väravas,“ räägib Linda. Kiisbergile meeldib oma aias rin-

Linda-Anette ja Kiisberg.

gi joosta, teistesse aedadesse ta naljalt hulkuma ei lähe. Aga kuna kass on ümbruskonna vähestest emakassidest, siis peigmehi käib tal külas kõvasti. Poegi Kiisbergil kahjuks ei ole ega tule.

Kiisberg on väga korralik kassineiu ja ta oskab puhtust pidada. Häda käib tegemas vaid ühes kohas, selleks ette nähtud liivakastis.

Toidu suhtes on ta päris pirtsakas ja eelistab head kallist kassitoitu. Aga näiteks arbuusi, tomatit, ja spagette sööb samuti hea meelega. Hiiri ja isegi linde püüab muidugi ka, aga seda vaid oma lõbuks. Süüa ta neid ei taha, jätab nii-

sama vedelema. Jahipidamise kiring on kassil tugev.

Oma lühikese kassielu jooksul on Kiisberg ka linnakorteris elanud. Siis juhtus mõnikord, et ta teiselt korrusest alla hüppas ja kogu pere pidi teda õues taga ajama. Ükskord õnnestus Kiisbergil isegi öösel õhuaknast välja pugeda! Viga kiisu kõrgelt alla hüpatas ei saanud. Ehkki eramajas, kus Linda perekond praegu elab, on kassil kahtlemata toredam.

Kui Kiisberg ööseks tuppa jääb, meeldib talle oma pereliikmete vooditesse pugeda. Enamasti valib ta selleks õige veidra koha, näiteks külitab kellegi pea peal. Kord nägi Linda öde Kadri-Ann unes, et ta kammib kõvasti oma juukseid ja tal oli hästi valus. Ärgates selgus, et see oli hoopis Kiisberg, kes tema pead kratsis.

Kiisbergi sünnipäevi tähistatakse sarnaselt teiste pereliikmete omadega. Selleks on 14. august. Linda näitab ka pilti, kus ta on koos Kiisbergiga tema viimasel sünnipäeval. Isegi sünnipäevatorit on küünaldega laual. Ja kuigi küünlaid puhub Linda, on Kiisberg alati juures ja põletab oma vurrud ära.

Kui mõni inimene kahtleb, kas võtta kass või mitte, siis Linda arvab, et seda tuleb kahtlemata teha – kassid on nii armsad. „Ma tahaksin ka koera, aga olen rahul ka kassiga. Nii tore on kassiga kahekesi kodus olla! Vaatame koos teilekat – „Kodu keset linna“, mingeid seebikaid, mida parajasti just näidatakse. Ja kui ma raamatut loen, siis tuleb Kiisberg ja lausa heidab ajalehe või raamatu peale pikali.“

HIND 15 KROONI

ISSN 0134-2266

